

ת"פ 33853/05/13 - מדינת ישראל נגד מאמון טוויל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33853-05-13 מדינת ישראל נ' טוויל

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

המאשימה

נגד

מאמון טוויל ע"י עו"ד וסים דכוור

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בפסילה, זיוף סימני זיהוי של רכב, נהיגה ללא ביטוח וגניבת מסמך זיהוי של רכב.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם רכש במועד לא ברור קטנוע וביקש מהמוכר לזייף את מספר השלדה ולהחליף את לוחית הרישוי, בעבור תשלום. כמו כן, במהלך שנת 2011 גנב הנאשם מגיסו מסמכי רישוי של קטנוע שהיה בבעלותו, על מנת להציגם לשוטרים אם ידרש.

ביום 1.4.12 נפסל הנאשם מלנהוג ברכב. ביום 1.6.12, נהג הנאשם בקטנוע, למרות שהיה פסול מלנהוג וללא ביטוח.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על הרשעותיו הרבות של הנאשם ועל חומרת העבירות בהן הורשע. בעיקר הפנה לחומרתה של נהיגה בזמן פסילה ולצורך להחמיר עם העוברים אותה. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר ופסילה בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ולכך שהרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2008. לאור אלה ביקש להפנות את הנאשם אל שירות המבחן, לתת לו הזדמנות שיקומית ולהמנע משליחתו למאסר. עוד הפנה לכך שהנאשם הודה ובכך "חסך מאחרים הרבה טרחה" - אמר ולא יסף.

מתחם העונש ההולם - נהיגה בפסילה וללא ביטוח

הנאשם נהג בקטנוע חודשיים לאחר שנפסל מלנהוג. בעת שנהג לא היה מבוטח.

עבירה של נהיגה בזמן פסילה מלמדת על זלזול בוטה בחוק וביזוי של צווי ביהמ"ש (ר' למשל רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל). הנהוג בזמן פסילה ממשיך לסכן את שלום הציבור לאחר למרות שנקבע כי נהיגתו מהווה סיכון. הוא אף מוכיח במעשיו כי החלטה שיפוטית לבדה אין בה כדי למנוע ממנו לנהוג (ר' רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו לבן).

בית המשפט העליון דן בחומרתן של עבירות אלו ברע"פ 8013/13, אמיר נ' מדינת ישראל וקבע, כי אין להתערב במתחם ענישה של שבעה חודשי מאסר עד עשרים שנקבע בבית משפט לתעבורה. אמנם באותו מקרה היה מדובר בנסיבות חמורות יותר מאשר במקרה שלפני, אך העקרון, כי דינו של מי שנוהג בזמן פסילה הוא למאסר, הוא העקרון המנחה החוזר בפסיקה פעם אחר פעם. ר' גם ע"פ (י-ם) 8392/04 עליאן נ' מדינת ישראל וע"פ (י-ם) 2748/08 שוויקי נ' מדינת ישראל.

נהיגה ללא ביטוח מפרה את חובתו של נהג להבטיח, כי אם חלילה יהיה מעורב בתאונה, יהיה מקור לפיצוי נזקי הגוף אשר יגרמו לו ולאחרים. במקרה תאונה, כאשר אדם נוהג ללא ביטוח, נופלת החובה לפצות את הנפגעים על כלל הציבור. במובן זה, ניתן להשוות את ביטוח החובה למס, אותו משלם כל נהג, כחלק מחובותיו כלפי יתר המשתמשים בדרך. לפיכך, חלק משקולי הענישה הנוגעים לעבירות מסים יפים גם ביחס לנהיגה ללא ביטוח: הפגיעה בעקרון השוויון בנטל, הפגיעה הכלכלית בציבור והצורך להרתיע עבריינים, בשל הקלות שבביצוע העבירה וסיכויי התפיסה הנמוכים.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את עבירות הנהיגה בפסילה וללא ביטוח נע בין מאסר קצר ועד שנה מאסר ועונשים נלווים.

מתחם העונש - זיוף סימני זיהוי וגניבת מסמכי רכב

הנאשם רכש קטנוע וביקש מהמוכר לזייף את מספר השלדה ולהחליף את לוחית הרישוי. כמו כן גנב מקרוב משפחתו רשיונות של קטנוע, על מנת שיוכל להציגם לפני שוטר, אם ידרש לכך.

כתב האישום שותק ביחס למקורו של הקטנוע אשר היה ברשותו של הנאשם - וחסד גדול נעשה עימו בכך. קשה לחשוב מדוע יבקש אדם לזייף סימני זיהוי של רכב, אשר נרכש כדין מבעליו החוקי או שנעשה בו שימוש כדין. ב"כ הנאשם אישר בהגנותו, לשאלת בית המשפט, כי אינו יכול להציע שום הסבר "אשר יועיל לנאשם", למה ביקש לזייף את סימני הזיהוי. עם זאת, לא אחמיר עם הנאשם מעבר לכתב האישום ולא אשער מדוע ביצע את העבירות בהן הורשע.

עבירות זיוף סימני זיהוי וגניבת מסמכי זיהוי, נמצאות בסביבתן הקרובה של עבירות גניבת הרכב, שכן הן מאפשרות לעשות שימוש בכלי רכב גנובים, תוך הצגתם ככשרים. גם אם חומרתן של העבירות פחותה מאשר גניבת הרכב, עדיין מדובר בעבירות אשר גורמות לנזקים כלכליים משמעותיים. הסבר אפשרי אחר, הוא שהעבירות נעברו על מנת להעלות אל הכביש כלי רכב אשר נפסלו משימוש בשל תאונה או פגם בטיחותי אחר, תוך הצגתם ככלי רכב תקינים. במקרים אלו, העבירות יוצרות סיכון תעבורתי משמעותי לנוהג וליתר המשתמשים בדרך.

לפיכך מתחם העונש ההולם עבירות אלו נע בין מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנה מאסר (ר' המתחם שאושר בנסיבות דומות בע"פ 17006-05-14, ענאן נ' מדינת ישראל).

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1976. נשוי ואב לילדים. לחובתו הרשעות קודמות רבות:

עמוד 2

בשנת 2000 הורשע בהתפרצות ונדון למאסר מותנה.

בשנת 2002 הורשע במספר עבירות רכוש ונדון לשמונה חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2007 הורשע בקבלת נכסים שהושגו בפשע ועבירות נלוות ונדון לשמונה חודשי מאסר בפועל.

עוד התנהלו נגד הנאשם בשנת 2007 שני הליכים נוספים, בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים ועבירות רכוש, בהם נדון למאסרים מותנים.

בשנת 2008 הורשע בעבירות של התפרצות לדירת מגורים, נהיגה ללא רשיון והחזקת סכין ונדון לשבעה עשר חודשי מאסר בפועל.

בהליך נוסף שהתנהל בשנת 2008 נדון הנאשם לשבועיים מאסר בגין הסעת שוהים בלתי חוקיים.

לצד הרשעותיו הפליליות, לחובת הנאשם כחמישים הרשעות בעבירות תעבורה. בין היתר נדון למאסרים בגין נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רשיון, וכן הורשע בעבירות מהותיות חמורות נוספות, ובהן נהיגה בשכרות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, אשר היה בה כדי לחסוך זמן שיפוטי וללמד על כך שהנאשם מודע לפסול שבמעשיו. עם זאת, זהו הנתון היחיד העומד לזכותו של הנאשם:

עברו הפלילי המכביד של הנאשם מעיד בו, כי הרגיל עצמו לבצע עבירות ולראות ברכושם של אחרים הפקר. לא ראיתי כי העובדה שהרשעתו הפלילית האחרונה של הנאשם היא משנת 2008 כדי לשנות ממסקנה זו. לאור העבר המכביד גם לא ראיתי טעם בהפניית הנאשם לשירות המבחן, כפי שביקש בא כוחו.

עברו התעבורתי המכביד של הנאשם מעיד בו, כי לא בכדי נפסל מלנהוג, וכי החלטות פסילה אינן מפריעות לו להמשיך ולנהוג, תוך שהוא אדיש להחלטות האוסרות עליו לנהוג (או אף להעדר רשיון בכלל) ולסיכון התעבורתי שבנהיגתו.

נתתי דעתי לכך שהעבירה מושא האישום בוצעה לפני כשלוש וחצי שנים. עם זאת, עיקרו של חלופ הזמן נעוץ בהתנהלותו של הנאשם: כתב האישום הוגש ונקבע לדיון תוך זמן סביר. הנאשם ביקש דחיות חוזרות ונשנות והשיב לאישום רק בחלופ שנה וחצי מהדיון הראשון. גם לאחר מתן הכרעת הדין, התבקשו מספר דחיות על ידי ב"כ הנאשם, אשר הצטברו לכחצי שנה. בדיעבד התברר, כי לא היה מקום לדחיות אלו. מעבר לכך, הנאשם לא התייצב לחמישה דיונים. בנסיבות אלו, משקלו של חלופ הזמן מוגבל מאוד.

לאור כל אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונשים הנמצאים בצידם הבינוני-גבוה של המתחמים אותם קבעתי. לאור הודאת הנאשם וחלופ הזמן, עיקרם של העונשים חופף זה לזה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 17.1.16. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מוסכמת בענין זה עד ליום 15.12.15.

- ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע, או כל עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירת רכוש שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. שנה פסילה מלנהוג ברכב. הנאשם יפקיד רשיונו במזכירות בית המשפט לאלתר. תקופת מאסרו של הנאשם לא תמנה במסגרת הפסילה.
- ה. ששה חודשי פסילה מלנהוג ברכב, על תנאי למשך שלוש שנים מהיום.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ו, 01 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.